

λεις αίσθανθῆ πόσον ὀδυνηρὸν εἶναι νὰ βλέπη τις ἐκεῖνον ὃν ὠνόμαζεν εἰλικρινῆ φίλον του ἐν τῷ κόσμῳ, διαβαίνοντα ἀπαθῶς πλυσίον τοῦ φερέτρου του.

— Εὐχαριστῶ, ὠραία μου ἀγνωστος· εὐχαριστῶ . . . Εἶσαι ὠραία, εἶσαι νέα, — εἶσαι καλή. Ναί, καλή· τὸ ἐμάντευσα ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προσώπου σου ἀντανακλωμένης συμπαθείας. Ἐλαβες οἶκτον πρὸς τὸ πτωχικὸν φέρετρον τὸ ὑπὸ πάντων ἐγκαταλειμμένον. Τίς εἰξέουσι ἐὰν ἡ εἰμαρμένη σὲ εἶχε θέσει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ βίου μου ἴσως ἤθελες εἶσθαι ὁ προστάτης μου ἀγγέλος. Ἦθελον σὲ ἀγαπήσει· ὦ! πολὺ σὲ ἀγαπήσει—καὶ ὁ ἀληθὴς ἔρως προφυλάττει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τσαῦτα βάραθρα! τὸν ὑποστηρίζει εἰς τσαῦτας δοκιμασίας! Εὐχαριστῶ, γλυκεῖα μου ἀγνωστος! ὁ χαιρετισμὸς μου οὗτος, εἶμαι βέβαιος, θὰ σοὶ φέρῃ εὐδαιμονίαν.

— Καὶ σὺ μαιράκιον μὲ θεωρεῖς μετ' ἐκπλήξεως· ἀγνοεῖς ἀκόμη τί ἐστὶ θάνατος, δὲν ἐγνώρισε ἀκόμη τί ἐστὶ βίος· Ἡ παιδικὴ σου ἡλικία εἶναι ὅλη χάρις καὶ εὐθυμία, καὶ ὁ πρὸς ἐμὲ χαιρετισμὸς σου εἶναι ἀγνὸς καὶ ἀθῶος· καὶ ἐγὼ θέλω σὲ ἀνταμείψαι διὰ μιᾶς συμβουλῆς: Ἀθῶον μαιράκιον μὴ ζητήσης νὰ γίνῃς φιλολόγος!

— Πῶς; καὶ ὑμεῖς περιώνυμε δόκτορ κλίνετε τὸ μέτωπον; ὦ, ἐὰν εἰξέουτε τίς εἶμαι ἴσως τὸ συνειδὸς ἤθελε τύψει τὴν καρδίαν σας. Διότι, μὴ τὴν ἀλήθειαν αἰ ἐπιστημονικαὶ ἐκείναι in anima vili δοκιμαί σας ἐποτάχυναν τὸ τέλος μου. Μὴν ἐμπιστεύεσθε, δόκτορ, εἰς τὰ νέα φάρμακα· φροντίζετε ὀλιγώτερον περὶ τῆς φήμης καὶ περισσύτερον περὶ τῶν ἀσθενῶν. Τὸ νέον ἐκεῖνο φάρμακον οὐ περ ἡμεῖς ἐπαγγέλλεσθε τὸν ἐφευρετὴν εἶναι μουσάρᾳ ἀγυρτεία! Εὐτυχῶς τὰ τεῖχη τοῦ νοσοκομείου δὲν ὄμιλουν! Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν μνησικακῶ πρὸς ὑμᾶς· ἡμέραι τινὲς περιπλέον ἡμέραι τινὲς ὀλιγώτερον, μηδ' ἀμνή ὑπόθεσις! Χαίρετε, δόκτορ, δὲν μνησικακῶ—πλὴν μὴν ἐμπιστεύεσθε εἰς τὰς νέας ἐφευρέσεις!

— Ἴδου καὶ εἰς ἐφημεριδογράφος! μόλις ἐκθάλλει τὸν πῖλόν του· διατί τοῦτο; ἄ, ἐννοῶ· διότι τὸ πολιτικὸν του κρανίον εἶναι ἐστερημένον τριχῶν!—Ἐνθυμεῖσθε ἐκεῖνο τὸ δράμα μου; Μετὰ πόσους πικρίας καταφέρθητε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας! Ἄρά γε τὸ δράμα ἐπ' αἰεν; ὄχι· ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ δράματος ἦτις δὲν ἤθελε νὰ τὰ ταιριάσῃ μετὰ τὴν ἐξοχήτητά σας! . . . δοῦλός σας, Μεττερνίγγεϊς φαλακρὰ κεφαλή!

— Καὶ ἄλλο λείψανον! καὶ ἄλλος συνάδελφος τοῦ νοσοκομείου! ὦ, εἶχον ἄδικον νὰ παραπονοῦμαι! Ἐὰν κανεὶς δὲν μὲ συνώδευεν εἰς τὴν θανάτην μου, εἶναι ὅμως καὶ κατὰ σκληρότερον ἀπὸ τὴν μοναξίαν· ἡ παρουσία μιᾶς τεθλιμμένης γυναικὸς ἢν ἐγκαταλείπει τις χήραν, ἢ θεὰ κλαυθμηκίζόντων τέκνων ἅτινα καθίστησιν ὄρφανά. . . Πτωχὲ σύντροφε

τῆς τελευταίας κλίνης! μοὶ δίδεις ἐπωφελέστατον μάθημα καρτερίας καὶ ὑπομονῆς.

— Ἦσυχάσατε, κύριε ἀνθοπῶλα, μὴ προσπίπτητε ἐδαφιαίως· δὲν θὰ κάμετε καλὴν πώλησιν μετὰ τὰ ἄνθη σας· τὸ μέτωπόν μου δὲν προωρίσθη νὰ στεφθῇ δι' ἀνθῶν οὔτε ἐν τῷ βίῳ οὔτε ἐν τῷ θανάτῳ! Καὶ σὺ ὡς βλέπω τὸ ἐννόησες, καὶ διὰ τοῦτο ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὸ κατάστημα ψιθυρίζων:

— Κακὸς πελάτης!

— Χὰ, γὰ, γὰ! ὡς καὶ ὁ θυρωρὸς τοῦ νεκροταφείου μὲ χαιρετᾷ! ποτὲ ἐφ' ὄρου ζωῆς δὲν ἔτυχον τοιαύτης τιμῆς· ἀναμφιβόλως καλὰ ἔκαμα καὶ μετοίκησα! Ἐδῶ θὰ κοιμῶμαι ἡσυχος, δὲν θὰ ἔχω ἐνοίκια νὰ πληρώνω οὐδὲ δικαστικούς κλητῆρας νὰ φοβοῦμαι· πρὸς τούτους δὲ, θὰ ἔχω καὶ θυρωρὸν εὐγενῆ πρὸς τοὺς ἐνοικιάτοράς του!

Ἡ συνοδία ἐπλησίασεν, ὁ νεκροθάπτης ἐξετελέσατο τὸ ἔργον του, ἡ φωνὴ εἰσέχουεν.

Ἐπανέκαμψα οἰκᾶδε βεθυθισμένος εἰς σκέψεις καὶ συλλογιζόμενος ὅποσα ἠδύναντο νὰ εἰπωσιν οἱ νεκροὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἐὰν μίαν ἡμέραν ἠγείροντο ἐκ τοῦ τάφου.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν) I. X. K.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

ΑΛΛΗΦΑΓΙΑ.—Ἰστορεῖται περὶ τοῦ Κλαυδίου Ἀλβίου βασιλεύσαντος 198 ἔτη Μ. Χ. ὅτι ἡμέραν τινα ἔραγεν εἰς ἐν πρόγευμα 100 συκοφάγους, 400 ὄστρεῖδια, 10 πέποννας, 300 ξοδάκινα καὶ μεγάλην ποσότητα σταφυλῆς.

Φάλλον δὲ τις καλούμενος κατεβρόχθισεν ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος Αὐρηλιανοῦ ἐν πρόβατον, ἕνα μικρὸν χοῖρον, ἀρκετοὺς ἄρτους καὶ τὸν ἀνάλογον οἶνον.

Εἰς τῶν ἀγίων πατέρων ζήσας περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 5^{ης} ἑκατονταετηρίδος Θεοδώρητος καλούμενος ἀναφέρει περὶ τινος Συρίας γυναικὸς ἣτις καὶ τοὶ τρώγουσα τριάκοντα πούλια ἄρνιθων καθ' ἡμέραν, ποτὲ δὲν εἶπεν ὅτι ἐχόρτασεν.

Ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς ἀκμάσας κατὰ τὸ 23^{ον} Μ. Χ. ἔτρωγε καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γεῦμα του 40 λίτρας βώϊον κρέας καὶ ἔπινεν 20 βουκάλεις οἴνου. Ἡ ἀδύναμις αὐτῆ ἔφερε τὸν Αὐτοκράτορα εἰς τοιαύτην παχύτητα ὥστε τὰ δύο του δάκτυλα μόλις ἐχώρουεν εἰς τὰ ψέλλια τῆς Αὐτοκρατείας συζύγου του.

Πλὴν, ὅλαι αἱ διηγήσεις αὗται εἰσὶ μικροῦ λόγου ἄξια παραβαλλόμενα μετὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Αὐτοκράτορος Βιτελλίου. Μανθάνομεν ἀπὸ τὸν Σουτάνιον, καθὼς καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀξιοπίστους συγγραφεῖς, ὅτι αἱ ὁδοὶ τῆς Ἰταλίας

καὶ αἱ δύο θάλασσαί, ἡ Μεσόγειος καὶ Ἀδριατικὴ, ἔβρισαν ὑπαλλήλων ἐνασχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προμήθειαν τῶν καλλιτέρων φαγητῶν καὶ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἰχθύων διὰ τὰ πολυτελῆ συμπόσια τοῦ Ἀυτοκράτορος, ὅς τις ἐγειμάτιζε τετράκις τῆς ἡμέρας μεταχειριζόμενος μεταξὺ τῶν φαγητῶν του ἐμετικὸν ὅπως κενώνῃ τὸν στομάχον καὶ τὸν πληροῖ ἐκ νέου. Λέγεται προσέτι ὅτι ἦτο τάσῃ καλλιόδουλος ὥστε πολλάκις διαρκούντων τῶν ἱερῶν θυσιῶν εἶδον αὐτὸν ἀρπάζοντα τὰ ἐντόσθια τῶν ζώων ἡμίψητα ἀπὸ τὴν πυρὰν καὶ καταβροχθίζοντα αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ περιεστῶτος πλήθους. Ὅσάκις δὲ εἶδοποιεῖ τοὺς φίλους του ὅτι ἤθελε τιμῆσαι τὴν τράπεζάν των διὰ τῆς παρουσίας του οὗτοι ἔτρεμον γνωρίζοντες ὅποια συμφορὰ τοῖς ἐπεφυλάσσετο, διότι ἐν μόνον γεῦμα τοῦ Ἀυτοκράτορος ἠδύνατο νὰ τοὺς καταστρέψῃ. Ὁ ἀδελφὸς του, Λούκιος Βιτέλλης τῷ προσέφερον εἰς ἓν γεῦμα 2,000 ἰχθύας καὶ 7,000 στρουθίων τὸν μυελόν. Τὰ ἐξοδα τῆς Ἀυτοκρατορικῆς τραπέζης ἀνέβαινον εἰς 7,000,000 λίρας. εἰς τὸ διάστημα 4 μηνῶν. Εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἀνακτόρων ὑπῆρχον πάντοτε χιλιάδες στρουθίων, γλώσσαί, μυελοὶ ταῶν καὶ οὐραὶ ἐγγελεύων.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ.—Ἐν τινὶ χωρίῳ τῆς Μοραβίας ζῆ χωρικός τις ἡλικίας ἑκατὸν πενήντην ἑπτὰ ἐτῶν, καταγιγνώμενος εἰσέτι εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας. Ἐσχάτως, ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου ἰδὼν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐκκλησίας ὅτι ἐν τῇ ἐνορίᾳ του ὑπῆρχε τοιαύτης ἡλικίας ἄνθρωπος καὶ περίεργος ὢν νὰ τὸν ἴδῃ ὀφθαλμοφανῶς, τῷ ἔστειλεν ἀμαξίαν ὅπως τὸν παραλάβῃ· ὁ γέρον ἐδέχθη μὲν ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ ὑπάρῃ πεζὴ καὶ ὄχι ἐφ' ἀμάξῃ, ἀπελθὼν δὲ παρὰ τῷ ἐφημερίῳ τῷ ἐδιηγήθη ὅτι διῆλθε τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου του ἐν τῇ καλύβῃ του, ὅτι ὑπῆρξε στρατιωτικὸς καὶ ὅτι ἐνυμφεύθη ἐκ δευτέρου εἰς ἡλικίαν ἐννεήκοντα ἐτῶν. Τὸ γάλα καὶ τὰ γεώμηλα ἦσαν πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἡ κυριωτέρα τροφή του.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

Η ΓΥΝΗ.

La donna é mobile qual pium'al vento...
(Rigoletto.)

Ἐγνωρίζον πῶς ὁ καιρὸς τὰ πάντα μεταβάλλει,
Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ μωρὸς ἐπέισθην στιγμὴν μίαν
Ὅτ' εἰς τὰ στήθη γυναικὸς ὁ ἔρωσ πάντα θάλλει·
Λησμόνησα πῶς ἀσταθῆ ἔχ' ἡ γυνὴ καρδίαν.

Ἡ μάγος μὲ τὸ βλέμμα τῆς πρῶτον μᾶς μαγνητίζει,
Μὲ ὑποσχέσεις ἔπειτα μὲ ὄρκους καὶ λατρείαν,
Ἐπούλως τὴν καρδίαν μας ἐλκύει καὶ φλογίζει,
Πλὴν τέλος εἰς τὴν πάθος μας δεικνύει ἀπιστίαν.

ὦ! διατί εἰς τὰ στήθη σου ὁ ὄφις ἐμφωλεύει;
Ἡ διατί ὁ οὐρανὸς σὲ ἔπλασεν, ὦ Γύναι;
Ἀφοῦ τὸ παντοδύναμον βλέμμα σου γοητεύει
Καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξέρχονται τοῦ κόσμου αἱ ὀδύνας!

Ὀν δόλιον καὶ ὑπουλον, τὸ κάλλος τῆς μορφῆς σου
Τὸν κόσμον ὅλον ἀπατά, καὶ ἕκαστος νομίζει
Ὅμοία τοῦ προσώπου σου ὅτ' εἶναι κ' ἡ ψυχὴ σου
Ἀκούει, οἴμοι! ὁ μωρὸς τοὺς ὄρκους σου κ' ἐλπίζει!

Πλὴν τέλος ἔρχεται στιγμὴ, στιγμὴ πικροῦ θανάτου,
Καθ' ἣν ὁ πάλας πείθεται παράκλιρα ὅτ' ὄλοι
Οἱ ὄρκοι ἦσαν χίμαριοι, φροῦδα τὰ ὄνειρά του
Καὶ ζοφεροὶ οἱ φωταυγεῖς τοῦ οὐρανοῦ του θάλοι!..

M. M. ΠΑΠΙΑΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

— Κατεκοιμάτιασαν τὸν βασιλέα... Ἐκλήστευσαν τὸν βασιλέα... Εἶπε πρῶταν τινὰ ὠχρὸς καὶ πνευστιῶν ὁ ὑπαστυνόμος πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας τῆς Ρώμης.

— Τί τρέχει; τί συνέβη;

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν δύο Σικελιῶν, τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς Κύπρου ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, δὲν ὑπάρχει πλέον...

— Καὶ πῶς;

— Χθὲς, δέκα ἡγσταὶ ἐδίασαν τὰ βασιλικά ἀνάκτορα καὶ τὸν βασιλέα ἀντιστάντα ἐμέλισαν εἰς 1124 τεμάχια ἅπερ καὶ διμερίσαντο.

— Καὶ ποῖα εἶναι αὐτοὶ οἱ ἡγσταὶ, καὶ πόσα τεμάχια ἔλαθεν ἕκαστος;

— Ἴσα, ἴσα, αὐτὸ δὲν ἐδυνήθη ν' ἀνακαλόψω ἀκόμη ἐδῶ χρειάζονται μυαλὰ μὲ τὸ κοφίνι. . . .

Τῷ λέτῃ τοῦ αἰνίγματος ἀφορηθήσεται ἐν ἑκ τῶν καλλιτέρων μυθιστορημάτων.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ Θ'. τεύχει προβλήματος.

Τὸ ἐν τῷ Θ'. πρόβλημα ἐλεσεν ὁ Κ. Ε. Σεμελάς ἔχει δὲ ὡς ἐφεξῆς:

Οἱ διαιροῦντες τὸ 45 ἀριθμοὶ εἰσὶ: 8: 12: 20: 5.